KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1535/2007,

annettu 20 päivänä joulukuuta 2007,

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maataloustuotteiden tuotannon alalla

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin 7 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 ([1]) ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

on julkaissut tämän asetuksen luonnoksen ([2]),

on kuullut neuvoa-antavaa valtiontukikomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksella (EY) N:o 994/98 komissiolle annetaan valtuudet säätää asetuksella kynnyksestä, jonka alittavien tukitoimenpiteiden ei katsota täyttävän kaikkia perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisia perusteita ja joihin ei näin ollen sovelleta perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrättyä ilmoitusmenettelyä.

(2) Komissio on soveltanut perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaa ja selkeyttänyt perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisen tuen käsitettä lukuisissa päätöksissään. Komissio on myös esittänyt ensin vähämerkityksistä tukea koskevassa tiedonannossaan ([3]) ja myöhemmin EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 69/2001 ([4]), joka korvattiin 1 päivästä tammikuuta 2007 alkaen perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen 15 päivänä joulukuuta 2006 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1998/2006 ([5]), vähämerkityksiseen tukeen sovellettavaa enimmäismäärää koskevan politiikkansa, jossa määritetään, milloin 87 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta. Koska maatalousalalla sovelletaan erityisiä sääntöjä ja koska on vaarana, että tällä alalla pienetkin tukimäärät voivat täyttää perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan perusteet, asetusta (EY) N:o 69/2001 ei sovelleta maatalousalaan. Asetusta (EY) N:o 1998/2006 ei puolestaan sovelleta maataloustuotteiden tuotannon alaan.

(3) Koska vuosien saatossa hankittu kokemus on kuitenkin osoittanut, että maatalousalalla myönnettävät erittäin vähäiset tukimäärät eivät tiettyjen edellytysten vallitessa välttämättä täytä perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan perusteita, komissio on Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maatalous- ja kalastusalalla 6 päivänä lokakuuta 2004 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1860/2004 ([6]) vahvistanut säännöt, jotka mahdollistavat vähämerkityksisen tuen myöntämisen mainitulla alalla. Mainittu asetus, jonka nojalla yhdelle ja samalle yritykselle myönnettyjen vähämerkityksisten tukien kokonaismäärän ei katsota täyttävän kaikkia perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan perusteita, jos se ei ylitä 3 000:ta euroa tuensaajaa kohti kolmen vuoden aikana, eikä jäsenvaltiolle vahvistettua kokonaismäärää, joka on 0,3 prosenttia maatalousalan vuosituotannosta, kattaa niin maataloustuotteiden perustuotannon, jalostamisen kuin markkinoille saattamisenkin.

(4) Koska maataloustuotteiden jalostamisen ja markkinoille saattamisen sekä teollisen toiminnan välillä on yhtäläisyyksiä, maataloustuotteiden jalostaminen ja markkinoille saattaminen on sisällytetty asetuksen (EY) N:o 1998/2006 soveltamisalaan, johon teollisen toiminnankin vähämerkityksiset tuet kuuluvat. Mainitut toiminnat on sen vuoksi jätetty asetuksen (EY) N:o 1860/2004 soveltamisalan ulkopuolelle. Asetus (EY) N:o 1860/2004 olisi selkeyden vuoksi kumottava ja korvattava uudella asetuksella, jota sovelletaan ainoastaan maataloustuotteiden tuotannon alalla.

(5) Komission kokemusten perusteella tuen enimmäismäärä 3 000 euroa tuensaajaa kohti kolmen vuoden aikana voitaisiin nostaa 7 500 euroon ja 0,3 prosentin enimmäismäärä maatalousalan vuosituotannosta 0,75 prosenttiin ilman, että se vaikuttaisi jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, että se vääristäisi tai uhkaisi vääristää kilpailua ja että näissä rajoissa myönnetyt tuet kuuluisivat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, kunhan tietyt edellytykset täyttyvät. Tämän korotuksen turvin on lisäksi mahdollista keventää hallinnollista rasitetta. Huomioon otetaan verovuodet, joita yritys käyttää kyseisessä jäsenvaltiossa. Kolmen vuoden jaksolla tilannetta on tarkasteltava jatkuvasti siten, että kuluvana verovuonna sekä kahtena edeltävänä verovuonna myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä määritetään aina uuden vähämerkityksisen tuen myöntämisen yhteydessä. Enimmäismääräksi vahvistetun 7 500 euron rajan

([1]) EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1.
([2]) EUVL C 151, 5.7.2007, s. 16.
([3]) EYVL C 68, 6.3.1996, s. 9.
([4]) EYVL L 10, 13.1.2001, s. 30.
([5]) EUVL L 379, 28.12.2006, s. 5.
([6]) EUVL L 325, 28.10.2004, s. 4. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 875/2007 (EUVL L 193, 25.7.2007, s. 6).

ylittäviä tukia ei pitäisi voida jakaa pienempiin osiin, jotta kyseisiin osiin voitaisiin soveltaa tätä asetusta.

(6) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa vientitukiin eikä tukiin, joilla suositaan kansallisten tuotteiden käyttöä tuontituotteiden kustannuksella. Erityisesti sitä ei pitäisi soveltaa tukeen, jolla rahoitetaan jakeluverkon perustamista ja toimintaa muissa maissa. Vientitukea ei yleensä ole tuki messujen osallistumiskustannuksiin eikä sellaisista selvityksistä tai konsulttipalveluista aiheutuviin kustannuksiin, joita tarvitaan uuden tuotteen tuomiseksi markkinoille tai jo olemassa olevan tuotteen tuomiseksi uusille markkinoille.

(7) Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että silloin kun yhteisö on päättänyt tiettyä maatalouden alaa koskevan yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönotosta, jäsenvaltioiden on pidätyttävä kaikista sellaisista toimenpiteistä, jotka saattaisivat vaarantaa tämän järjestelyn tai joilla siitä poikettaisiin ([1]). Sen vuoksi tätä asetusta ei pitäisi soveltaa tukeen, jonka määrä vahvistetaan ostettavien tai markkinoille saatettavien tuotteiden hinnan tai määrän mukaan.

(8) Avoimuuden, tasapuolisen kohtelun ja vähämerkityksiselle tuelle vahvistetun enimmäismäärän moitteettoman soveltamisen vuoksi jäsenvaltioiden olisi sovellettava samaa laskentamenetelmää. Laskemisen helpottamiseksi tukimäärät, jotka eivät ole raha-avustuksia, olisi muunnettava bruttoavustusekvivalentiksi. Muiden kuin avustuksina myönnettävien läpinäkyvien tukien tai useissa erissä maksettavien tukien avustusekvivalentin laskeminen edellyttää tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron käyttämistä. Valtiontukisääntöjen yhdenmukaisen, avoimen ja yksinkertaisen soveltamisen vuoksi tässä asetuksessa tarkoitettuna markkinakorkona olisi käytettävä viitekorkoja, jotka komissio vahvistaa säännöllisesti objektiivisten kriteerien mukaisesti ja jotka julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tai internetissä. Pohjakorkoon saattaa kuitenkin olla tarpeen lisätä ylimääräisiä peruspisteitä annettujen vakuuksien tai tuensaajaan liittyvän riskin mukaan.

(9) Saman selvyyden, tasapuolisen kohtelun ja vähämerkityksiselle tuelle asetetun enimmäismäärän asianmukaisen soveltamisen vuoksi tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan läpinäkyvään vähämerkityksiseen tukeen. 'Läpinäkyvällä tuella' tarkoitetaan tukea, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia. Tällainen tarkka laskelma voidaan tehdä esimerkiksi avustusten, korkotukien ja rajattujen verovapautusten osalta. Korkotukilainoista koostuvaa tukea olisi pidettävä läpinäkyvänä vähämerkityksisenä tukena ainoastaan, kun bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron perusteella. Pääomapanoksista koostuvaa tukea ei pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, ellei julkisten pääomapanosten kokonaismäärä ole pienempi kuin tuensaajakohtainen vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä. Valtiontuesta pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tehtävien riskipääomasijoitusten edistämiseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa ([2]) tarkoitetuista riskipääomasijoituksista koostuva tuki pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos kyseisessä riskipääomaohjelmassa kunkin tuensaajayrityksen saaman pääomapanoksen määrä on enintään tuensaajakohtaisen vähämerkityksisen tuen enimmäismäärän suuruinen.

(10) On tarpeen huolehtia sellaisten takausjärjestelyjen oikeusvarmuudesta, jotka todennäköisesti eivät vaikuta kauppaan eivätkä vääristä kilpailua ja joista on saatavilla riittävästi tietoa, jotta niiden mahdolliset vaikutukset voidaan arvioida luotettavasti. Tässä asetuksessa olisi säädettävä takauskohtaisesta enimmäismäärästä, joka perustuu sen yksittäisen lainan taattuun määrään, jolle takaus on annettu. Tämä enimmäismäärä on määritettävä menetelmällä, jolla arvioidaan elinkelpoisille yrityksille annettavien lainojen takausjärjestelyihin sisältyvä valtiontuki. Enimmäismäärää ei saisi soveltaa takausjärjestelyjen ulkopuolella myönnettyyn tapauskohtaiseen yksittäiseen tukeen eikä sellaisten toimien takauksiin, jotka eivät ole lainaa, kuten omaan pääomaan kohdistuvien liiketoimien takauksiin. Takauksia koskevan enimmäismäärän määrittelyn on perustuttava siihen, että kun otetaan huomioon yhteisön takausjärjestelyjen huonointa skenaariota vastaava 13 prosentin katto (maksukyvyttömyyden nettomäärä), voidaan katsoa, että 56 250 euron suuruisen takauksen bruttoavustusekvivalentti on vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä eli 7 500 euroa. Tätä enimmäismäärää on voitava soveltaa ainoastaan takauksiin, jotka kattavat enintään 80 prosenttia perustana olevasta lainasta. Jäsenvaltio voi myös käyttää komission hyväksymää menetelmää sen jälkeen, kun siitä on ilmoitettu valtiontukialaa koskevan komission säädöksen nojalla, arvioidakseen takaukseen sisältyvän bruttoavustusekvivalentin, jos hyväksytty menetelmä koskee nimenomaisesti sellaista takauksen ja perustana olevan toimen tyyppiä, johon tätä asetusta sovelletaan.

(11) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa ([3]) tarkoitettuihin vaikeuksissa oleviin yrityksiin, sillä niille myönnetyn tuen bruttoavustusekvivalenttia on vaikea määritellä.

(12) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea koskevien periaatteiden mukaisesti vähämerkityksinen tuki olisi katsottava myönnetyksi sillä hetkellä, kun yritykselle myönnetään oikeus tukeen asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla.

([1]) Asia C-113/00, Espanja v. komissio, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 19.9.2002, Kok. 2002, s. I-7601,73 kohta.

([2]) EUVL C 194, 18.8.2006, s. 2.

([3]) EUVL C 244, 1.10.2004, s. 2.

(13) Jotta vältetään yhteisön eri rahoitusvälineissä sovellettavien tuen enimmäisintensiteettien kiertäminen, samoihin tukikelpoisiin menoihin ei pitäisi voida myöntää vähämerkityksistä tukea valtiontuen lisäksi, jos tällainen tuen kasautuminen johtaisi tuki-intensiteettiin, joka ylittää yhteisön lainsäädännössä kunkin tapauksen erityisten olosuhteiden mukaan vahvistetun tuki-intensiteetin.

(14) Tällä asetuksella ei suljeta pois mahdollisuutta, että jonkin jäsenvaltion hyväksymää toimenpidettä ei katsota perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaiseksi valtiontueksi jollakin muulla perusteella kuin tämän asetuksen nojalla, esimerkiksi kun on kyse pääomapanoksesta tai takauksesta, jos kyseinen toimenpide on tavanomaisilla markkinatalousedellytyksillä toimivan yksityisen sijoittajan periaatteen mukainen.

(15) Komission on varmistettava, että valtiontukisääntöjä noudatetaan ja että erityisesti vähämerkityksistä tukea koskevan säännön mukaisesti myönnetty tuki on valtiontukisääntöjen vaatimusten mukaista. Perustamissopimuksen 10 artiklassa vahvistetun yhteistyöperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi helpotettava tämän tavoitteen saavuttamista ottamalla käyttöön tarvittava järjestelmä sen varmistamiseksi, että vähämerkityksistä tukea koskevan säännön perusteella myönnetyn tuen kokonaismäärä ei ylitä 7 500 euron enimmäismäärää tuensaajaa kohti eikä kokonaistuen enimmäismäärää, jonka komissio vahvistaa kunkin jäsenvaltion maatalousalan tuotannon arvon perusteella. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi vähämerkityksistä tukea myöntäessään ilmoitettava yrityksille tuen määrä ja vähämerkityksinen luonne viittaamalla tähän asetukseen. Lisäksi jäsenvaltion olisi ennen kyseisen tuen myöntämistä saatava yritykseltä ilmoitus kuluvan verovuoden ja kahden sitä edeltävän verovuoden aikana myönnetystä muusta vähämerkityksisestä tuesta ja tarkistettava huolellisesti, etteivät vähämerkityksiselle tuelle asetetut enimmäismäärät ylity uuden vähämerkityksisen tuen myötä. Vaihtoehtoisesti enimmäismäärien noudattaminen voidaan varmistaa myös keskusrekisterin avulla. Kun kyseessä ovat Euroopan investointirahaston takausjärjestelyt, Euroopan investointirahasto voi laatia luettelon tuensaajista ja edellyttää jäsenvaltioita ilmoittamaan tuensaajille, että on kyse vähämerkityksisestä tuesta.

(16) Asetuksen (EY) N:o 1860/2004 voimassaolon oli alun perin tarkoitus päättyä 31 päivänä joulukuuta 2008. Koska tämän asetuksen on määrä tulla voimaan ennen mainittua päivämäärää, olisi syytä selventää sen seurauksia siltä osin kuin on kyse sen soveltamisesta asetuksen (EY) N:o 1860/2004 nojalla maataloustuotteiden tuotannon alalla toimiville yrityksille myönnettyihin tukiin.

(17) Ottaen huomioon komission saama kokemus ja erityisesti tarve tarkistaa säännöllisesti valtiontukipolitiikkaa tämän asetuksen soveltamisaikaa olisi rajoitettava. Jos tämän asetuksen voimassaolo päättyy eikä sitä jatketa, jäsenvaltioilla olisi oltava sen soveltamisalaan kuuluneita vähämerkityksisiä tukia koskeva kuuden kuukauden siirtymäkausi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan maataloustuotteiden tuotannon alalla toimiville yrityksille myönnettävään tukeen, lukuun ottamatta:

a) tukea, jonka määrä vahvistetaan markkinoille saatettujen tuotteiden hinnan tai määrän mukaan;

b) vientiin liittyvien toimien tukea eli tukea, joka liittyy välittömästi vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin menoihin;

c) tukea, jolla suositaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella;

d) vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettyä tukea.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) ’maataloustuotteiden tuotannon alalla toimivilla yrityksillä’, maataloustuotteiden alkutuotannossa toimivia yrityksiä;

2) ’maataloustuotteilla’ perustamissopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 [1] soveltamisalaan kuuluvia kalastus- ja vesiviljelytuotteita lukuun ottamatta.

3 artikla

Vähämerkityksinen tuki

1. Tukien ei katsota täyttävän kaikkia perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan perusteita, jos ne täyttävät tämän artiklan 2–7 kohdassa vahvistetut edellytykset, eikä niihin sen vuoksi sovelleta perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusvelvollisuutta.

2. Yhdelle ja samalle yritykselle myönnettävän vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei saa ylittää 7 500:aa euroa minkään kolmen verovuoden pituisen ajanjakson aikana. Tätä enimmäismäärää sovelletaan tuen muodosta ja tavoitteista riippumatta. Tarkastelujakso määräytyy yrityksen kyseisessä jäsenvaltiossa soveltamien verovuosien perusteella.

[1] EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22.

Kun tukitoimenpiteeseen kuuluvien tukien yhteismäärä ylittää ensimmäisessä alakohdassa mainitun enimmäismäärän, tätä asetusta ei voida soveltaa tukeen edes sen osuuden osalta, joka ei ylitä enimmäismäärää. Tällaisessa tapauksessa tähän asetukseen ei voida vedota kyseisen tukitoimenpiteen myöntämishetkellä eikä myöhemmin.

3. Jäsenvaltion maataloustuotteiden tuotannon alalla toimiville yrityksille myöntämien vähämerkityksisten tukien kokonaismäärä ei kolmen verovuoden pituisen ajanjakson aikana saa ylittää liitteessä vahvistettua arvoa.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut tuen enimmäismäärät ilmaistaan rahamääräisinä. Kaikkien käytettävien lukujen on oltava bruttomääriä, toisin sanoen ne on ilmoitettava ennen veroja tai muita maksuja. Jos tuki myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, huomioon otettavan tuen määrä on tuen bruttoavustusekvivalentti.

5. Useassa erässä maksettava tuki diskontataan sen myöntämisajankohdan mukaiseen arvoon. Diskonttauksessa sekä laskettaessa bruttoavustusekvivalenttia on käytettävä korkona avustuksen myöntämisajankohtana sovellettua viitekorkoa.

6. Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan missä muodossa tahansa olevaan tukeen, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia (”läpinäkyvä tuki”). Erityisesti:

a) lainoista muodostuvaa tukea pidetään läpinäkyvänä tukena, jos bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron perusteella;

b) pääomapanoksista muodostuvaa tukea voidaan pitää läpinäkyvänä vähämerkityksisenä tukena ainoastaan, jos julkisten pääomapanosten kokonaismäärä on enintään vähämerkityksiselle tuelle asetetun enimmäismäärän suuruinen;

c) riskipääomasijoituksista muodostuvaa tukea voidaan pitää läpinäkyvänä vähämerkityksisenä tukena ainoastaan, jos kyseisessä riskipääomaohjelmassa kunkin yrityksen saamien pääomapanosten määrä on enintään vähämerkityksiselle tuelle asetetun enimmäismäärän suuruinen;

d) takausjärjestelyjen osana annettuja yksittäisiä tukia yrityksille, jotka eivät ole vaikeuksissa olevia yrityksiä, voidaan pitää läpinäkyvänä vähämerkityksisenä tukena, kun perusteena olevan lainan taattu osuus ei ole yli 56 250 euroa yritystä kohti. Jos perusteena olevan lainan taattu osuus muodostaa vain tietyn osuuden enimmäismäärästä, takauksen bruttoavustusekvivalentin katsotaan olevan vastaava osuus 2 kohdassa tarkoitetusta enimmäismäärästä. Takaus voi olla enintään 80 prosenttia perusteena olevasta lainasta.

Takausjärjestelyjä pidetään myös läpinäkyvinä tukijärjestelminä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

i) komissio on hyväksynyt ennen järjestelyjen täytäntöönpanoa tässä asetuksessa tarkoitettujen takausten bruttoavustusekvivalentin laskemiseen käytettävän menetelmän valtiontukialaa koskevan komission säädöksen nojalla;

ii) hyväksytty menetelmä koskee nimenomaisesti sellaista takauksen ja perustana olevan toimen tyyppiä, johon tätä asetusta sovelletaan.

7. Samoihin tukikelpoisiin menoihin ei voida myöntää vähämerkityksistä tukea valtiontuen lisäksi, jos tällainen tuen kasautuminen johtaisi tuki-intensiteettiin, joka ylittää yhteisön sääntelyssä kunkin tapauksen erityisten olosuhteiden mukaan vahvistetun tuki-intensiteetin.

4 artikla

Valvonta

1. Jos jäsenvaltio aikoo myöntää yritykselle vähämerkityksistä tukea, sen on ilmoitettava yritykselle kirjallisesti aiotusta tuen määrästä (bruttoavustusekvivalentteina ilmaistuna) ja siitä, että tuki on luonteeltaan vähämerkityksistä. Sen on viitattava suoraan tähän asetukseen, mainittava sen nimi ja tiedot julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Jos vähämerkityksistä tukea myönnetään eri yrityksille osana tukiohjelmaa ja yrityksille myönnetään ohjelmassa erisuuruisia yksittäisiä tukia, kyseinen jäsenvaltio voi täyttää edellä mainitun velvollisuuden ilmoittamalla yritykselle kiinteän määrän, joka vastaa ohjelmassa myönnettävää tuen enimmäismäärää. Tällaisessa tapauksessa kiinteää määrää käytetään määritettäessä, noudatetaanko 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua enimmäismäärää. Jäsenvaltion on myös saatava ennen tuen myöntämistä kyseiseltä yritykseltä kirjallisessa tai sähköisessä muodossa ilmoitus muista vähämerkityksisistä tuista, jotka yritys on saanut kahden edeltävän verovuoden ja kuluvan verovuoden aikana.

Jäsenvaltion on saatava kultakin tuensaajalta ilmoitus siitä, ettei sen saaman tuen määrä ylitä 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua enimmäismäärää. Jos enimmäismäärä ylittyy, kyseisen jäsenvaltion on vakuutettava, että ylittymiseen johtava tukitoimenpide ilmoitetaan komissiolle tai että tuki peritään takaisin tuensaajalta.

2. Jäsenvaltio voi myöntää vähämerkityksistä tukea vasta tarkistettuaan, että tuki ei nosta kuluvan verovuoden ja kahden edellisen verovuoden muodostaman jakson aikana saadun vähämerkityksisen tuen kokonaismäärää 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja enimmäismääriä suuremmaksi.

3. Jos jäsenvaltio on perustanut vähämerkityksisen tuen keskusrekisterin, jossa on täydelliset tiedot kaikista tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista jäsenvaltion viranomaisten kyseisessä jäsenvaltiossa myöntämistä vähämerkityksisistä tuista, 1 kohdan toisen alakohdan vaatimusta ei enää sovelleta siitä alkaen kun rekisteri kattaa vähintään kolmen vuoden ajanjakson.

4. Kun jäsenvaltio myöntää tukea sellaisten takausjärjestelyjen osana, jotka on rahoitettu Euroopan unionin talousarviosta Euroopan investointirahaston kautta, 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa ei ehkä voida soveltaa.

Tällöin sovelletaan seuraavaa valvontajärjestelmää:

a) Euroopan investointirahasto laatii vuosittain niiden tietojen pohjalta, jotka rahoituksen välittäjien on sille toimitettava, luettelon tuensaajista ja kunkin tuensaajan saamista bruttoavustusekvivalenteista. Euroopan investointirahasto toimittaa tiedot kyseiselle jäsenvaltiolle ja komissiolle;

b) kyseinen jäsenvaltio toimittaa nämä tiedot lopullisille tuensaajille kolmen kuukauden kuluessa tietojen saamisesta;

c) kyseinen jäsenvaltio saa kultakin tuensaajalta ilmoituksen, jonka mukaan tuensaajan saama vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei ylitä vähämerkityksiselle tuelle asetettua enimmäismäärää. Jos enimmäismäärä ylittyy, kyseisen jäsenvaltion on vakuutettava, että ylittymiseen johtava tukitoimenpide ilmoitetaan komissiolle tai että tuki peritään takaisin tuensaajalta.

5. Jäsenvaltioiden on taltioitava ja koottava kaikki tämän asetuksen soveltamista koskevat tiedot. Näin luodun aineiston on sisällettävä kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että tämän asetuksen vaatimuksia on noudatettu.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot on säilytettävä:

a) yksittäisten vähämerkityksisten tukien osalta kymmenen vuotta tuen myöntämisestä;

b) vähämerkityksisten tukijärjestelmien osalta kymmenen vuotta viimeisen yksittäisen kyseisestä järjestelmästä myönnetyn tuen osalta.

6. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle sen kirjallisesta pyynnöstä 20 työpäivän kuluessa tai pyynnössä mahdollisesti vahvistetun pidemmän määräajan kuluessa kaikki tiedot, joita komissio pitää tarpeellisina sen arvioimiseksi, onko tämän asetuksen edellytyksiä noudatettu, erityisesti yksittäisen yrityksen ja kyseisen jäsenvaltion maatalousalan saaman vähämerkityksisen tuen kokonaismäärän osalta.

5 artikla

Kumoamiset

Kumotaan asetus (EY) N:o 1860/2004 1 päivästä tammikuuta 2008.

6 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tätä asetusta sovelletaan ennen 1 päivää tammikuuta 2008 maataloustuotteiden tuotannon alalla toimiville yrityksille myönnettyyn tukeen edellyttäen, että mainitut tuet täyttävät kaikki 1–4 artiklassa vahvistetut edellytykset, lukuun ottamatta 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua suoraa viittausta tähän asetukseen. Komissio tarkastelee tukia, jotka eivät täytä edellytyksiä, asiaa koskevien kehysten, suuntaviivojen, tiedonantojen ja ilmoitusten mukaisesti.

2. Vähämerkityksisen tuen, joka on myönnetty 1 päivänä tammikuuta 2005 alkavalla ja kuusi kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen loppuvalla ajanjaksolla ja joka täyttää asetuksen (EY) N:o 1860/2004 maataloustuotteiden tuotannon alaa koskevat soveltamisedellytykset tämän asetuksen voimaantulopäivään saakka, ei katsota täyttävän kaikkia perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan perusteita eikä siihen näin ollen sovelleta perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusvelvollisuutta.

3. Vähämerkityksistä tukea, joka täyttää tämän asetuksen edellytykset, voidaan myöntää tässä asetuksessa säädetyin edellytyksin vielä kuuden kuukauden ajan tämän asetuksen voimassaoloajan päätyttyä.

7 artikla

Voimaantulo ja voimassaoloaika

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2008 31 päivään joulukuuta 2013.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 2007.

Komission puolesta

Mariann FISCHER BOEL

Komission jäsen

LIITE

Jäsenvaltion maataloustuotteiden tuotannon alalla toimiville yrityksille myöntämien vähämerkityksisten tukien 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu enimmäismäärä yhteensä:

(euroa)

BE	51 532 500
BG	23 115 000
CZ	26 257 500
DK	59 445 000
DE	297 840 000
EE	3 502 500
IE	40 282 500
EL	75 382 500
ES	274 672 500
FR	438 337 500
IT	320 505 000
CY	4 327 500
LV	5 550 000
LT	11 572 500
LU	1 777 500
HU	44 497 500
MT	870 000
NL	165 322 500
AT	40 350 000
PL	119 542 500
PT	47 782 500
RO	98 685 000
SL	8 167 500
SK	11 962 500
FI	26 752 500
SE	30 217 500
UK	152 842 500